



Nakşı Tarikatını Hoca Bakibillah kuddise sırruhu'dan alması hakkındadır:

İmamı Rabbani kuddise sırrahu, zikredilen kemalatlarla birlikte yine de manevi susuzluk içinde olup Nakşı yolunu arzulardı. Bu yol hakkında yazılmış bazı risaleleri mütalaa etmişti. Bu yolun büyüklerinden biriyle karşılaşmayı çok arzu ederdi. Babası vefat edince, bir sene sonra evinden çıktı, hac vazifesini eda etmek için yola koyuldu. Hind beldelerinden Dehli'ye girince, bazı arkadaşlarının delaletiyle Şeyh Muhammed Bakibil-lah kuddise sırrahu'nun sohbetine kavuştu. Ezeli cezbelerle onu çekip ebedi devlete onu delalet etti.

Kalbinde beliren hac yolculuğunu erteleyip orda kaldı, iki gün sonra Bakibillah'a beyat etti, sohbetine daim oldu.

Şu beyitleri terennüm etti:

Ey Temennim! haccım ve umrem□ senin içindir.

Milletin haccı toprak ve taşlaradır.

Yüce kabiliyeti gereğince talepte bulundu, 'keşke-belki' gibi sözlerle oyalanmayıp hiçbir inceliği yitirmedi.

Şeyhi onda kabiliyyetin kemalini ve üstün fıtratı farketti, hatta ken-disine müjdelenen bütün vasıfları onda müşahede etti, bu kemalatların ve daha fazlasının sahibi olarak müjdelenen şahsın o olduğuna kesin karar verdi. Onun hakkında bütün inayetini sarfetti, her türlü iltifatı ona bezletti. Allahu subhanehu'nun yardımıyla cezbesinin kuvvetiyle onu en son hadde ki kemalatlara ulaştırdı.

Kısa müddet içinde başkalarında hasıl olmayan derecede büyük kemalatlar İmamı Rabbani'de zuhur etmeye başladı, öyleki bunların onda biri başkaları için uzun senelerde hasıl olmaz.

Bu hal üzerinden iki ay ve birkaç gün geçtikten sonra, şeyhi ona tam icazet verdi. Vatanına dönmesiyle ona emretti, umumun kalblerine feyiz-leri akıtmasını ona tenbihledi. Pek çok mürüdinin terbiyesini İmamı Rabba ni'ye havale etti. Onları da yanına katarak hepsini vatani olan Serhend'e gönderdi.

Vatanına gelince irşad postuna oturdu, taliplerin hidayetine ve müridlerin terbiyesine, ifade ve irşatta kamil neşe ile başladı.

Kısa zamanda etrafında çok kimseler toplandı, kemalatı ve kuvvetli feyzi her tarafta yayıldı, alimler, fazıl kimseler, idarecilerden pek çokları etrafına birikmeye başladı.

Kendisi Şeriatı Muhammediyye'nin ihyasında son derece gayretli idi. Bütün arkadaşlarını da Sünneti Nebevi'ye temessük/yapışmak ile emreder di, sünnetin ihyasını ve onunla amel edilmesini, çirkin bid'atlardan sakınılmasını son derece dikkatle tenbihlerdi.

Vaktinin idarecilerini, sayısız mektuplarıyla dinin ihyasına ve sünnete ittibaya teşvik ederdi. Öyleki Hind beldesinin her tarafı bu nurla aydınlan-dı. Şeriatı Muhammediyye, inkıraza uğradıktan sonra bu sebeble tekrar dosdoğru ve düzgün şekilde tatbik edilmeye başlandı. Kendisi ve daha sonra evlat ve ahfadı/torunları da aynı yol üzere devamla şeriatı ve tarikatı her tarafa ulaştırdı. Öyleki onun feyzi ve bereketiyle nurlanmayan belde kalmadı, hatta zamanımızda bile onun halifelerinin halifeleri sayesinde aynı usul üzere devam edilmektedir.

İmam Rabbani kuddise sırruhu hakkında yazılanlar ve onun hayatı hakkında yazılanlar

İmam Rabbani “**Bu, Allah’ın fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah büyük fazıl sahibidir.**” [\[1\]](#)

Bilmek gerek ki, her peygamber ve Allah dostlarının hayatlarında sıkıntılar, belalar ve düşmanların eziyetleri çok fazla olmuştur. İmamı Rabbani kuddise sırrahu hakkında da durum böyle olmuştur. Vaktinin sul-tanlarının zulmünden, sabırla ve sünneti seniyyeye devamla kurtulmuş ve mahfuz olmuştur. Öyleki, evvelki düşmanları önünde pişman olup tevbe ederek kendisine intisab etmiştir. Bu durum Allahın adeti olup bütün dost-ları hakkında devam edip gelmektedir.

[\[1\]](#) Hadid: 21